

(excépta Vigilia Nativitatis Dómini, & Vigilia ac Quatuor Temporibus Pentecostes) post Antiphonam ad Benedictus, & in Vésperis ad Magnificat dicuntur sequentes Preces flexis géni bus: alijs temporibus non dicuntur.

Kyrie éléison. Christe éléison. Pater noster, totum dicitur clara voce, etiam in Vésperis. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. Ego dixi, Dómine misericórdia mea. Sara animam meam, quia peccávi tibi. Converte Domine Deus virtutum converte nos. Et ostende faciem tuam, & salvi erimus. Exurge Christe, adiuva nos. Et libera nos propter nomen tuum. Dómine exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te véniat. Dóminus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Officio fiunt Commemoraciones comunes de sancta Maria de Apóstolis & de Pace, ante eas tam in Laudibus, quam in Vésperis fit sequens Commemoratio de Cruce.

Antíphona. Per signum Crucis de iniunctis nostris, libera nos Deus noster. Omnis terra adoret te, & psallat tibi. Psalmus dicat nōmīni tuo Dómine. O rēmus. **O**ratio.

Perpétua nos, quēsumus Dómine, pace custodi: quos per signum sancte Crucis redimere dignatus es.

Quæ Commemoratio de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces in feriali tantum Officio.

Tēm.

Tēpore Paschali fit alia commemoratio de Cruce, qua habetur feria secunda post Dominicam in Albis omissis alijs Commemorationibus, ut supra.

FERIA TERTIA Ad Matutinum.

Invitator. Iubilēmus Deo. Salutari nostro. Psalmus. Venite, exultemus. ut supra. 2.

HYMNS.

Consors Paterni lumenis, Lux ipse lucis, & dies, Noctem canendo, rumpimus, Assistite postulantibus. Aufer tembras mentium: Fuga catervas démonum: Expelle somnolentiam, Ne pigrantes óbruat. Sic Christe nobis omnibus, Indulgas credentibus, Ut pro sit exorantibus, Quod præcinentes psallimus, Praesta, Pater píssime, Patrique compár Unice, Cum Spíritu Paraclito Regnans per omne sǽculum. Amen.

Antíphona. Ut non delinquam.

Tēpore Paschali, Antíphona. Alleluia.

PSALMUS 38.

Dixi: Custódiam vias meas: * ut non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custódiam, * cùm consideret peccátor adversum me.

O bñitui, & humiliátus sum, &

silui à bonis: * & dolor meus renovatus est.

Conculuit cor meum intra me: * & in meditatione mea exardescet ignis.

Locutus sum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum,

Et numerum diérum meòrum quis est? * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos: * & substântia mea tamquam níhil ante te.

Veritatem univerba vánitas,* ómnis homo vivens.

Veritatem in imágine pertransit homo: * sed & frustra conturbatur.

Thesaurizat: * & ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dóminus? * & substântia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis érue me: * opprobrium insipienti dedisti me.

O bñitui, & non apériui os meum, quóniam tu fecisti: * ámovo à me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego defeci in irecipiatiobus: * propter iniquitatem corripuisti hóminem.

Et tabescere fecisti sicut aráneam ánimam ciui: * veritatem vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam Dómine, & deprecationem meam: * auribus pércepit lácrymas meas.

Ne sileas: quóniam advena ego sum apud te, & peregrinus,

nus, * sicut omnes patres mei.
Remíte mihi, ut refrigereret prius quam abeam, * & amplius non ero.

PSALMUS 39.

Expectans expectavi Dómini-
num, * & inténdit mihi.
Et exaudiuit preces meas: * &
edixit me de lacu misericordia, &
de luto fecis.

Bstáuit super petram pedes
meos: * & diréxit gressus
meos.

Et immisit in os meum canticum
novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt: *
& sperábunt in Dómino.

Eccláus vir, cuius est nomen Dó-
mini spes eius: * & non respéxit
in vanitatis & insánias falsas.

Multa fecisti tu Dómine Deus
meus mirabilia tua: * & cogita-
tionibus tuis non est qui simili-
sit tibi.

Annunciávi & locútus sum: *
multiplicati sunt super nume-
rum.

Sacrificium & oblationem no-
luisti: * aures autem perfecisti
mihi.

Holocáustum & pro peccato
non postulasti: * tunc dixi:
Ecce vénio.

In capite libri scriptum est de me
ut fácerem voluntatem tuam: *
Deus meus volui, & legem
tuam in medio cordis mei.

Annunciávi iustitiam tuam in
eccláisia magna, * ecce lábia mea
non prohibebó: Dómine tu
scisti.

Iustitiam tuam non abscondi
in corde meo: * veritatem tuam
& salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam
tuam, & veritatem tuam * à
concilio multo.

Tu autem Dómine ne longè fá-
cias miseraciones tuas à me: *
misericordia tua & veritas tua
semper suscepérunt me.

Quóniam circumdédérunt me
mala, quorum non est numerus: *
comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui
ut vidérem.

Multiplicáte sunt super capillos
cápitis mei: * & cor meum de-
relíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut
érwas me: * Dómine, ad adiu-
vandum me résponce.

Confundántur & revereantur
simil, qui querant animam
meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrórum, &
revereantur * qui volunt mihi
mala.

Ferant confessum confusiónem
suam, * qui dicunt mihi: Eu-
ge, euge.

Exultent & letentur super te
omnes querentes te: * & dicant
semp: Magnificétur Dóminus
qui diligunt salutare
tuum.

Ego autem mendicus sum, &
pauper: * Dóminus solícitus
est mei.

Adíutor meus, & protéctor
meus tu es: * Deus meus ne
tardáveris.

Antiphona. Ut non delinquam
in lingua mea.

An-

Antiphona. Sana.

PSALMUS 40.

Beatus qui intellégit super
égénum, & pauperem: *
in die mala liberábit eum Dó-
minus.

Dóminus consérvet eum, &
vivifécet eum, & bátem faciat
eum in terra: * & non tradat
eum in animam inimicorum
eius.

Dóminus opem ferat illi super
leccum doloris eius: * univer-
sum stratum eius versásti in in-
firmitate eius.

Ego dixi: Dómine miserere
mei: * sana animam meam,
quia peccávi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: *
Quando moriérunt, & per-
ribit nomen eius?

Et si ingrediebátur ut vidéret,
vana loquebátur, * cor eius
congregávit iniquitatem sibi.

Egrediebátur foras, * & loque-
bátur in idíspio.

Adversus me susurrabant omnes
inimici mei: * adversum
me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituérunt
adversum me: * Numquid qui
dormit non adjicit ut resur-
get?

Etenim homo pacis meæ, in
quo sperávi: * qui edébat pa-
nes meos, magnificávit super
me supplantationem.

Tu autem Dómine miserere
mei, & resuscita me: * & retri-
buam eis.

In hoc cognoví quóniam vo-
luisti me: * quóniam non gau-

débit inimicus meus super me.
Mc autem propter innocéntiam
suscepisti: * & confirmásti me
in conspéctu tuo in aeternum.
Benedictus Dóminus Deus Is-
raél à sǽculo, & usque in sǽ-
culum: * fat, fat,

PSALMUS 41.

Quemádmodum desiderat
cervus ad fontes aquá-
rum: * ita desiderat ani-
ma mea ad te Deus.

Sitívit anima mea ad Deum for-
tem vivum: * quando véniam
& apparébo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lácrymae meæ pa-
nes die ac nocte: * dum dicitur
mihi quotidie: Ubi est Deus
tuus?

Hæc recordátus sum, & effudi-
i in me animam meam: * quóniam
transibo in locum taberná-
culi admirabilis, usque ad dom-
um Dei:

In voce exultatiōnis, & confes-
sionis: * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? *
& quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc
confitébor illi: * salutare vultus
mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea con-
turbata est: * propterea me-
mor ero tui de terra lordánij, &
Hermónij à monte módico.

Abyssus abyssum invocat, * in
voce cataractarum tuárum.

Omnia excésa tua, & fluctus
tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus mis-
ericordiam suam: * & nocte cán-
ticum eius.

E Apud

Apud me oratio Deo vita mea: * dicam Deo: Suscepтор meus es,
Quare oblitus es mei: * & quare contrisatus incedo, dum affigit me inimicus?

Dum confringunt ossa mea: * exprobaverunt mihi qui tribulant me inimici mei:

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea: & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Antiphona. Sana Dómine animam meam, quia peccavi tibi.
Antiphona. Eructavit.

PSALMUS 43.

Deus auribus nostris audi-
vimus: * patres nostri an-
nunciavérunt nobis.

Opus, quod operatus es in di-
bus eorum: * & in diebus anti-
quis.

Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos: * afflixisti po-
pulos, & expulisti eos:

Nec enim in gladio suo posse-
derunt terram, * & brachium
eorum non salvavit eos:

Sed dextera tua, & brachium
tuum, & illuminatio vultus tui: *
quoniam complacuisti in eis.
Tu es ipse Rex meus & Deus
meus, * qui mandas salutes la-
cob.

In te inimicos nostros ventili-
bimus cornu, * & in nomine
tuo spernemus insurgentes in
nobis.

Non enim in arcu meo spera-

bo: * & gladius meus non sal-
vabit me.

Salvasti enim nos de afflenti-
bus nos: * & odiéntes nos con-
fudisti.

In Deo laudabimur tota die: *
& in nomine tuo confitibimur
in sacerdotum.

Nunc autem repulisti & confu-
disti nos: * & non egredieris
Deus in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post
inimicos nostros: * & qui odé-
runt nos, diripiébant sibi.

Destisti nos tamquam oves es-
carum: * & in gentibus disper-
sisti nos.

Venidisti populum tuum sine
pretio: * & non fuit multitudine
in communitatibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vici-
nis nostris, * subsannationem &
derisionis his, qui sunt in cir-
cuito nostro.

Posuisti nos in similitudinem
gentibus: * commotionem ca-
pitis in populis.

Tota die verecunda mea contra
me est, * & confusio faciei
mea cooperuit me.

A voce exprobantis, & oblo-
quentis: * a facie inimici, &
persequuntis.

Hac omnia venérunt super nos,
nec oblii sumus te: * & inique
non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nos-
trum: * & declinasti scimitas
nostras à via tua:

Quoniam humiliasti nos in loco
afflictionis, * & cooperuit nos
umbra mortis.

Si oblii sumus nomen Dei no-
tri: *

culi: * virga directionis virga
regni tui.

Dilexisti iustitiam, & odisti ini-
quitatem: * propterē unxit te
Deus, Dens tuus oleo latitiae
præ consortibus tuis.

Myrra, & gutta, & cäisia à
vestimentis tuis, à domibus
eburneis: * ex quibus delecta-
vérunt te filiae regum in hono-
re tuo.

Astitit regina à dextris tuis in
vestitu deaurato: * circumdata
varietate.

Audi filia, & vide, & inclina au-
rem tuam: * & obliscere popu-
lum tuum, & domum patris
tui.

Et concupisceret rex decorem
tuum: * quoniam ipse est Dó-
minus Deus tuus, & adorabunt
eum.

Efiliæ Tyri in munibibus *
vultum tuum deprecabuntur:
omnes divites plebis.

Omnis gloria eius filia regis ab
intus, * in fimbrijs aureis cir-
cumamicta varietatibus.

Aducenetur regi virginis post
cam: * proxima eius afferen-
te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super fe-
mur tuum, * potentissime,
Spécie tua & pulchritudine
tua * intende, prosperè procé-
de, & regna,

Propter veritatem & mansuetu-
dinem, & iustitiam: * & deduci-
cer te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuae acutæ, populi sub
te cadent, * in corda inimicorum
regis.

Sedes tua Deus in sacerdotum se-
cula sacerdotum.

68

FERIA TERTIA AD MATUTINUM.

Antiphona. Eruñavit cor meum
verbum bonum.
Antiphona. Adiutor.

PSALMUS 45.

Deus noster refugium, &
virtus: * adiutor in tribulationibus, que invenérunt
nos nimis.
Propterea non timébimus dum
turbabitur terra: * & transfe-
réntur montes in cor maris.
Soniérunt, & turbáta sunt
aqua cōrum: * conturbati sunt
montes in fortitudine eius.
Fluminis impetus latificat civi-
tatem Dei: * sanctificavit ta-
bernaculum suum Altissimum.
Deus in medio eius, non com-
moxébitur: * adiuvabit eam
Deus manē diligendo.
Conturbata sunt gentes, & in-
clinata sunt regni: * dedit vo-
cem suam, mota est terra.
Dominus virtutum nobiscum:
suscéptor noster Deus Iacob.
Venite, & videte opera Domini,
que posuit prodigia super
terrā: * áuterens bella usque
ad finem terrae.
Arcum conteret, & confriget
arma: * & scuta comburēt igni.
Vacate, & videte quóniam ego
sum Deus: * exaltabor in gen-
tibus, & exaltabor in terra.
Dominus virtutum nobiscum:
suscéptor noster Deus Iacob.

PSALMUS 46.

Omnes Gentes pláudent má-
nibus: * iubilat eō in
voce exultatiōnis.
Quóniam Dominus excelsus,

terribilis: * Rex magnus super
omnem terram.
Subiécit populos nobis: * &
gentes sub pédis nostris.
Elegit nobis hereditatē suam: *
spécie Iacob, quam diléxit.
Ascendit Deus in iúbilo: * &
Dóminus in voce tubæ.
Psalite Deo nostro, psálite: *
psálite Regi nostro, psálite.
Quóniam Rex omnis terræ
Deus: * psálite sapiēter.
Regnabit Deus super gentes: *
Deus sedet super sedem sanctam suam.
Principes populorum congregati
sunt cum Deo Abraham: *
quóniam dij fortes terræ vehe-
mēnter elevati sunt.

Antiphona. Adiutor in tribula-
tionibus.
Antiphona. Magnus Dóminus.

PSALMUS 47.

Magnus Dóminus, & lau-
dabilis nimis * in civitatis
Dei nostri, in monte sancto eius.
Fundatur exultatione universa
terræ mons Sion, * látera Aqui-
lōnis, civitas Regis magni.
Deus in domib⁹ eius cognos-
cetur, * cum suscipiet eam.
Quóniam ecce reges terra con-
gregati sunt: * convenerunt in unum.
Ipsi vidētes sic admirati sunt,
conturbati sunt, commotí sunt: *
tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturiētis, *
in spiritu vehemēti cōteres
naves Tharsis.
Sicut audivimus, sic vidiūmus in

ci-

civitate Dómini virtutum, in
civitate Dei nostri: * Deus fun-
davit eam in aeternum.
Suscípimus Deus misericordiam
tuam, * in medio templi tui.
Secondum nomen tuum Deus,
sic & laus tua in fines terræ: *
iustitia plena est dexterā tua.
Lætetur mons Sion, & exul-
tent filii Iude, * propter iudic-
ia tua Dómine.
Circumdate Sion, & complecti-
mini eam: * narrate in turrib⁹
eius.
Ronite corda vestra in virtute
eius: * & distribuite domos eius,
ut enarrētis in progenie al-
tera.
Quóniam hic est Deus, Deus
noster in aeternum, & in sécu-
lum séculi: * ipse reget nos in
sécula.

PSALMUS 48.

Audite hæc omnes Gentes: *
autibus percipite omnes,
qui habitatis orbem:
Qui terrigenæ, & filii ho-
minum: * simul in unum dives
& pauper.
Os meum loquétur sapiē-
tiam: * & meditatio cordis mei
prudentiam.
Inclinabo in parabolam aurem
meam: * apériam in psaltério
propositiōnem meam.
Cur timēbo in die mala? * ini-
quitas calcanei mei circumdabit
me:
Qui confidunt in virtute sua: *
& in multitudine civitatum
suarum gloriāntur.
Frater non rédimet, rédimet ho-

mo: * non dabit Deo placatiō-
nem suam.

Et prætium redemptiōnis áni-
mae sue: * & laborabit in aeternum,
vivet adhuc in memore.
Non videbit int̄eritum, cum vi-
derit sapientes morientes: * si-
mul insipiens, & stultus pe-
ribunt.

Et relinquent alienis divitias
sue: * & sepulchra eorum do-
minus illorum in aeternum.

Tabernacula eorum in progne-
nie & progenie: * vocaverunt
nomina sua in terris suis.

Et homo, cum in honore esset,
non intellexit: * comparatus
est iumentis insipientibus, & si-
milis factus est illis.
Hæc via illorum scandalum ip-
sis: * & postea in ore suo com-
placēbunt.

Sicut oves in inferno pōsiti
sunt: * mors depascet eos.
Et dominabitur eorum iusti
in matutino: * & auxilium eōrum
veterāset in inferno a gloriā
eorum.

Veritatem Deus rédimet áni-
mam meam de manu inferi, *
cum accéperit me.
Ne timueris cum dives factus
fuerit homo: * & cum multi-
plicata fuerit gloria domus eius.
Quóniam cum interierit, non
sumet omnia: * neque déscen-
det cum eo gloria eius.
Quia anima eius in vita ipsius
benedicetur: * confitēbitur tibi
cum beneficeris ei.

Introībit usque in progenies pā-
trum suorū: * & usque in
aeternum non vidēbit lumen.
E 3 Ho-

Homo, cùm in honore esset,
non intellexit : * comparatus
est iumentis insipientibus, &
similis factus est illis.

Antiphona. Magnus Dóminus,
& laudabilis nimis.
Antiphona. Deus déorum.

PSALMUS 49.

Deus déorum Dóminus lo-
cútus est : * & vocávit
terram.

Asoli ortu usque ad occásium : *
ex Sion spécies dècoris eius.
Deus manifestè véniet : * Deus
noster & non siébit.

Ignis in conspectu eius exardé-
cit : * & in circuitu eius tem-
péstas válida.

Advoçabít celum desúrsum : *
& terram discernere pòpulum
suum.

Congregáte illi sanctos eius : *
qui ordinant testaméntum eius
super sacrificia.

Et annuciábunt céli iustiam
eius : * quóniam Deus iudex
est.

Audi pòpulus meus, & loquar:
Israél, & testificábor tibi : *
Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árgamu-
te : * holocáusta autem tua in
conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua ví-
tulos : * neque de grégibus tuis
hircos.

Quóniam mæ sunt omnes fera-
silvárum, * iumenta in mónti-
bus & boves.

Cognoví omnia volatilia céli : *
& pulchritudo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : *

meus est enim orbis terra, &
plenitudo eius.

Numquid manducábo carnes
taurorum ? * aut sanguinem
hircorum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis : *
& reddo Altissimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulati-
onis : * éruam te, & honorifíc-
bis me.

Pecatōri autem dixit Deus : *
Quare tu enárras iustitas meas,
& assunis testaméntum meum
per os tuum?

Tu verò odisti disciplinam : *
& proiecésti sermones meos re-
trorsum:

Si videbas fiorem, currébas cum
eo : * & cum adulteris portio-
nem tuam ponebas.

Os tuum abundavít malitia : *
& lingua tua concinnabat dolos.

Sedens adversus fratrem tuum
loquebáris, & adversus filium
matris tuae ponebas scándalum : *
hac fecisti, & tacui.

Existimatis iniquè quid ero tui
símilis : * arguam te, & statuam
contra faciem tuam.

Intelligite hac qui obliviſcimini
Deum : * nequando rapiat, &
non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificáb-
it me : * & illuc iter, quo ostendam
illi salutare Dei.

PSALMUS 51.

Quid gloriáris in malitia, *
qui potenses in iniquitatē?

Tota die iniustitiam cogitávit
lingua tua: * sicut novácula acti-
ta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benig-
ni-

nitatem : * iniquitatē magis
quam loqui aquitatem.

Dilexisti omnia verba precipita-
tionis, * lingua dolosa.

Froptérca Deus déstruet te in
finem, * evelét te, & emigrá-
bit te de tabernáculo tuo : & ra-
diciem tuam de terra vivé-
tium.

Vidébunt iusti, & timébunt, &
super eum ridébunt, & dicent : *
ecce homo, qui non pósuit
Deum adiutorium suum:

Sed sperávit in multitudine di-
vitiárum suárum : * & prævá-
luit in vanitate sua.

Ego autem, sicut oliva fructi-
fera in domo Dei, * sperávi in
misericórdia Dei in aeternum : &
in sǽculum sǽculi.

Confítabor tibi in sǽculum quia
fecisti : * & expectábo nomen
tuum, quóniam bonum est in
conspectu sanctórum tuórum.

Antiphona. Deus déorum Dó-
minus locútus est.

Per Annum, y. Immola Deo
sacrificium laudis.

Et reade
Altissimo vota tua.

In Advéntu, y. Emítte Ag-

num Dómine Dominátorem

terrae.

De petra deserti ad

montem filia Sion.

In Quadragesima, y. Scápu-

lis suis obrumbrábit tibi.

Et sub pennis eius sperabis.

Tempore Passiónis, y. De

ore leónis libera me Dómine.

Et à cornibus unicórnium

humilitatem meam.

Tempore Paschali, Antiphona.

Alleluia, alleluia, alleluia.

Surréxit Dóminus verè, al-

leluia. Et appáruit Simóni-
alleluia.

Pro uno, vel plúribus Martý-
ribus tempore Paschali, y. Lux
perpetua lucébit sanctis tuis
Domine, alleluia. Et atér-
nitas témporum, alleluia.

Pro uno Martýre extra tem-
pus Paschale, y. Posuisti Dó-
mine super caput eius. Co-
rónam de lápide pretiosa.

Pro plúribus Martýribus, y.
Exultent iusti in conspéctu Dei.
Et delectentur in letitia.

Pro Confessore Pontifice, y.
Elégit eum Dóminus sacerdó-
tem sibi. Ad sacrificandum
ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice,
y. Os iusti meditábit sapié-
tiā. Et lingua eius loquē-
tur iudicium.

Pro una Sancta, y. Adui-
vabit eam Deus vultu suo. Deus in
médio eius, non commovébitur.

AD LAUDES.

Antiphona. Dele Dómine ini-
quitatē meam. Psalmus. Mi-
serere mei. ut supr. 59.

Antiphona. Salutare.

PSALMUS 42.

Tudica me Deus, & discérne
causam meam de gente non
sancta, * ab homine iniquo,
& doloso érue me.

Quia tu es Deus fortitudo
mea : * quare me repulisti? &
quare tristis incédio, dum affli-
git me inimicus?

Emitte lucem tuam & veritatem
tuam : * ipsa me deduxérunt, &
adduxérunt in montem sanc-
tum tuum, & in tabernácula tua.

E 4 Et

FERIA TERTIA AD LAUDES.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui latificat iuuentum meum.

Conitibor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniā adhuc confitibor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Antiphona. Salutare vultus mei, & Deus meus.

Antiphona. Ad te de luce vigilo Deus.

Psalmus. Deus Deus meus 18.

Antiphona. Cunctis diēbus.

CANTICUM EZECHIAE.

Isaie 38. b

EGO dixi: In dimidio diērum meorum * vadam ad portas inferi.

Quesivi residuum annōrum meorum. * Dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viuentium.

Non aspiciam hominem ultrā, * & habitatorem quietis. Generatio mea ablata est, & convoluta est à me, * quasi tabernaculum pastorum:

Precisia est velut à texente, vita mea: dum adhuc ordirer, succidit me: * de mane usque ad vespeream finies me.

Sperabam usque ad manē, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea:

De manē usque ad vespeream finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba:

Attenuati sunt oculi mei, *

suspiciētes in excēsum: Domine vim pātior, respōde pro me. * Quid dicam, aut quid respondēbit mihi, cū ipse fēcerit?

Recogitābo tibi omnes annos meos * in amaritudine animae meae.

Domine si sic vivitur, & in talibus vita sp̄ritus mei, corripies me, & vivificabis me. * Ecce in pace amaritudine mea amarissima:

Tu autem eruisti animam meam ut non periret, * proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitibit tibi, neque mors laudabit te: * non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitibit tibi, sicut & ego hōdiē: * pater filii notam faciet veritatem tuam.

Domine salvum me fac, * & psalmos nostros cantabimus cunctis diēbus vitae nostrae in domo Domini.

Antiphona. Cunctis diēbus vite nostrae salvos nos fac Domine.

Antiphona. Omines Angeli eius laudate Dōminum de calis. **P**salmus. Laudate Dōminum de calis. 20.

CAPITULUM. Rom. 13. b

NOX praecessit, dies autem appropinquavit. Abiciamus ergo opera tenebrarum, & induāmar arma lucis. Sicut in die honeste ambulēmus.

Hym-

FERIA QUARTA AD MATUTINUM.

HYMNAS.

A Les diē nūncius, Lucem propinquam præcinit:

Nos excitātor mēntium iam Christus ad vitam vocat.

Autēte, clamat, lēctulos, Aēgro sopore désides, Castigā, recti, ac sobrij Vigilāre: iam sum proximus.

Iesum ciāmū vōcibus, Flentes, precāntes, sobrij: Intēta supplicatio

Dormire cor mundum vetat. Tu Christe somnum discute:

Tu rumpē noctis vincula: Tu solve peccatum vetus, Novitātem lumen ingere.

Deo Patri sit gloria, Etīsque soli Filiō, Cum Sp̄itu Paraclito,

Nunc, & per omne sēculum. Amen.

Replēti sumus manē misericordia tua. **E**xultāvimus, & delecati sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Erexit nobis Dōminus cornū salītis in domo David pueri sui.

Preces quando dictūtur habent supra in Fēria ii. 62.

FERIA QUARTA

Ad Matutinum.

Invitatorium. In manu tua Dōmine, * Omnes fines terrae.

Psalmus. Venite, exultēmus. 2.

HYMNAS.

Rerum Crēator optime, Rectorque noster aspice: Nos à quiete nōxia Mersos sopore libera.

Te, sancte Christe, pōscimus, Ignōrē culpis omnibus:

Ad confitēndū surgimus, Morāisque noctis rumpimus.

Mentes manisque tollimus, Prophēta sicut noctibus

Nobis gerēndū prēcipit, Paulusque gestis cēnsuit.

Vides malum, quod fecimus: Occulta nostra pāndimus:

Preces gemētes fūndimus: Dimite quod peccāvimus.

Resta, Pater piissime, Patrique compar Unice, Cum Sp̄itu Paraclito, Regnans per omne sēculum. Amen.

Antiphona. Avērit Dōminus. Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia.

PSALMUS 52.

Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: * non est qui faciat bonum.

Deus de celo prospēxit super filios hominum: * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinavērunt, simul initiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavērunt: * illic trepidavērunt timore, ubi non erat timor.

Quo-

Quóniam Deus dissipávit ossa eorum qui hominibus placent: confisi sunt, quóniam Deus sprexit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israël: * cùm converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Iacob, & letabitur Israël.

PSALMUS 54.

Exaudi Deus oratiōnem meam, & ne despēxeris deprecationem meam: * inténde mihi, & exaudi me.

Contristatū sum in exercitatiōne mea: * & conturbatus sum à voce inimici, & à tribulatione peccatoris.

Quóniam declinavérunt in me iniuriantes: * & in ira moléstierant mihi.

Cor meum conturbatum est in me: * & formido mortis cécidit super me.

Timor & tremor vénérunt super me: * & contexértunt me ténbras:

Et dixi: Quis dabit mihi penas sicut colubræ, * & volabō, & requiescam?

Ecce elongávi fugiens: * & mansi in solitudine.

Expectabam eum, qui salvum me fecit * à püssilanimitate spíritus, & tempestate.

Präcipita Dómine, divide linguis eòrum: * quóniam vidi iniuriam, & contradictionem in civitāte.

Dic ac nocte circumdabit eam super muros eius iniurias: * & labor in medio eius, & iniustia.

Et non defecit de platéis eius: * usura, & dolus.

Quóniam si inimicus meus malexisset mihi, * sustinuissim útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locutus fuisset: * abscondissem me forsitan ab eo.

Tu verò homo unánimus: *

dux meus, & notus meus:

Qui simul mecum dulces capiebat cibos: * in domo Dei amabilissimus cum consensu.

Véniat mors super illos: * & descendat in infernum viventes:

Quóniam nequitiae in habitacu-
lis eórum: * in medio cōrūm.

Ego autem ad Deum clámavi: * & Dominus salvábit me.

Véspera, & manè, & meridi narrábo & annunciaró: * & exaudiem vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropinquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exaudi et Deus, & humiliabit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio, & non timuerunt Deum: * extendit manum suam in retríbuendo.

Contaminavérunt testaméntum eius, divisi sunt ab ira vultus eius: * & appropinquávit cor illius.

Molliti sunt sermones eius super óleum: * & ipsi sunt iacula.

Iacta super Dóminum curiam, & ipse te emütriet: * non dabit in atēnum fluctuationem iusto.

Tu

Tu verò Deus dedicēs eos, * in púteum intéritus.

Viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt dies suos: * ego autem sperabo in te Dómine.

Antiphona. Avérte Dóminus captivitatem plebis sue.

Antiphona. Quóniam.

PSALMUS 55.

Miserere mei Deus, quóniam conculcavít me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcavérunt me inimici mei tota die: * quóniam multi belantes adversum me.

Ab altitudine dieti timébo: * ego verò in te sperabo.

In Deo laudábo sermones meos, in Deo sperávi: * non timébo, quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea excravántur: * aduersum me omnes cogitationes eórum, in malum.

Inhabitábunt & abscondent: * ipsi calcaneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira pöpolos confinxes.

Deus, vitam meam annunciasi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut & in promissione tua: * tunc converténtur inimici mei retrorsum:

In quacumque die invocáre te: * ecce cognoví quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermonem: *

PSALMUS 56.

Miserere mei Deus, miserere mei: * quóniam in te confidit áнима mea.

Et in umbra alárum tuárum sperabo, * donec tránseat iniquitas.

Clamábo ad Deum altissimum: * Deum qui beneficit mihi.

Misit de cælo, & liberávit me: * dedit in opprórium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam, * & eripuit ánimam meam de medio catulorum leónum: dormívi conturbatus.

Filij hóminum dentes eórum armata & sagittæ: * & lóngua eorum gladius actus.

Exaltare super cælos Deus: * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paraverunt pédibus meis: * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante faciem meam foveam: * & incidérunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, & psalmum dicam.

Exurge glória mea, exurge psal-
térium & cithara: * exurgam dilitculo.

Con-

Confítabor tibi in populis Dómine : * & psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad calos misericórdia tua , * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltare super caelos Deus : * & super omnem terram glória tua.

Antiphona. Quóniam in te confidit áнима mea.

Antiphona. Iusta iudicáte.

PSALMUS 57.

Siverè títique iustitiam loquimini : * recta iudicáte filii hominum.

Et enī in corde iniquitatis operāmī : * in terra iniustitias manus vestra concinnant.

Alienati sunt peccatores à vulva , erraverunt ab utero : * locuti sunt falsa.

Furor illis secundūm similitidinem serpētis : * sicut aspidis surdae , & obturantis aures suas,

Quae non exaudiēt vocem incantantium : * & venefici incantanti sapienter.

Deus cōteret dentes eōrum in ore ipsorum : * mola leonum confringet Dóminus.

Ad nihilum devénient tamquam aqua decūrēns : * intēndit arcum suum donec infirmētur.

Sicut cera , quae fluit , auferētur : * supercēcidit ignis , & non vidērunt solem.

Triusquam intelligent spinae vestrae rhamnum : * sicut viventes , sic in ira absorber eos.

Lætabitur iustus cùm viderit

vindictam : * manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

Et dicit homo: Si títique est fructus iusto : * títique est Deus iudicans eos in terra.

PSALMUS 58.

Ripe me de inimicis meis Deus meus : * & ab insurgebūtis in me libera me.

Eripe me de operātibus iniquitatem : * & dc viris sanguinum salva me.

Qua ecce cepérunt animam meam : * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea , neque peccatum meum Dómine : * sine iniquitate cucurri , & direxi.

Exurge in occūrsum meum , & vide : * & tu Dómine Deus virtutum , Deus Israēl ,

Intende ad visitandas omnes gentes : * non misericāris omnibus , qui operāntur iniquitatem.

Convertitur ad vespérām : & famem patiēntur ut canes , * & circuibunt civitatem.

Ecce loquēntur in ore suo , & gladius in labijs eōrum : * quóniam quis audit?

Et tu Dómine deridēbis eos : * ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiām , quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus misericordia eius pravēnit me.

Deus ostendet mihi super inimicos meos , ne occidas eos : * nequāndo obliscāntur populi mei.

D is-

Dispérge illos in virtute tua : * & depone eos protēctōr meus Dómine:

Delictum oris eōrum , sermōnem labiorum ipsōrum : * & comprehendāntur in supērbia sua.

Et de excratione & mendacio annunciatūr in consummatiōne : * in ira consummatiōnis , & non erunt.

Et scient quia Deus dominabatur Iacob : * & finium terra.

Convertentur ad vespérām , & famem patiēntur ut canes : * & cœribunt civitatem.

Ipsi dispergēnt ad manducandum : * si vero non fuerint saturati , & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam : * & exultabo mane misericordiam tuam.

Qua factus es suscéptor meus , * & refugium meum , in die tribulationis mea.

Adiutor meus tibi psallam , quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus misericordia mea.

Antiphona. Iusta iudicáte filii hominum.

Antiphona. Da nobis.

PSALMUS 59.

Deus repulisti nos , & des-truxisti nos : * iratus es , & miseris es nobis.

Commovisti terram , & conturbasti eam : * sana contritiones eius , quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura : * potastis nos vino compunctionis.

Dedisti metuēntibus te significatiōnem : * ut fugiant à facie arcus.

Ut liberēntur dilecti tui : * salvum fac dextera tua , & exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : * Lætabor , & partibor Sichimam : & convālēm tabernaculōrum metibor.

Meus est Gálaad , & meus est Manásse : * & Ephraim fortitudo capitisi mei.

Iuda rex meus : * Moab olla spei mea.

In Idumāam exténdam calceamentū meum : * mihi alienigena subditī sunt.

Quis deducet me in civitatem munītam ? * quis deducet me usque in Idumāam ?

Nonne tu Deus , qui repulisti nos : * & non egrediēris Deus in virtutibus nostris ?

Da nobis auxiliū de tribulatiōne : * quia vana salus hominis.

In Deo faciēmus virtūtem : * & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

PSALMUS 60.

Exaudi Deus deprecatiōnem meam : * intēnde oratiōni mea.

Afinibus terra ad te clamāvi : * dum anxiarētur cor meum , in petra exaltasti me.

Deduxisti me , quia factus es spes mea : * turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sēcula : * protégār in velamento alārum tuārum.

Quóniam tu Deus meus exaudi disti oratiōnem meā : * dedi-
ti

ti hereditatem timentibus non
men tuum.

Dies super dies regis adjicies: *
annos eius usque in diem gene-
rationis & generationis.

Permanet in æternum in cons-
pœtu Dei: * misericordiam &
veritatem eius quis requireret?

Sic psalmum dicam nomini tuo
in sœculum sœculi: * ut reddam
vota mea de die in diem.

Antiphona. Da nobis Dómine
auxilium de tribulatione.

Antiphona. Nonne Deo.

PSALMUS 61.

Nonne Deo subiecta erit
ánima mea? * ab ipso
enim salutare meum.

Nam & ipse Deus meus, & sa-
lutaris meus: * suscepтор meus,
non movebō amplius.

Quoique irruitis in hómi-
nem? * interficitis universi vos:
tamquam parieti inclinato &
maceria depulsæ?

Veruntamen preium meum
cogitaverunt repellere, cuciiri
in siti: * ore suo benedicabant,
& corde suo maledicabant.

Veruntamen Deo subiecta esto
ánima mea: * quóniam ab ipso
patientia mea.

Qui ipse Deus meus, & salvá-
tor meus: * adiutor meus non
emigrabo.

In Deo salutare meum, & gló-
ria mea: * Deus auxili mihi, &
spes mea in Deo est.

Sperate in eo omnis congrega-
tio populi, effundite coram illo
corda vestra: * Deus adiutor
noster in æternum.

Veruntamen vani filii hómi-
num, mendaces filii hóminum
in statéris: * ut decípiant ipsi
de vanitate in idípsum.

Nolite sperare in iniúitate, &
rapinas nolite concupiscere: *
dixit si affluant, nolite cor ap-
pónere.

Semel locutus est Deus, duo
hæc audivi, quia potestas Dei
est, & tibi Dómine misericor-
dia: * quia tu reddes unicuique
iuxta ópera sua.

PSALMUS 63.

Exaudi Deus orationem
meam cum déprecior: *
à timore inimici eripe animam
meam.

Rotexisti me à convéntu ma-
lignantium: * à multitudine
operantium iniúitatem.

Quia excuérunt ut gladium
linguis suas: * intendérunt ar-
cum rem amáram, ut sagittent
in occútis immaculatum.

Stibitò sagittabunt eum, & non
timébunt: * firmaverunt sibi
sermónem nequiam.

Narravérunt ut abscondere
láquos: * dixerunt: Quis vi-
dēbit eos?

Scrutati sunt iniúitates: * de-
fecérunt scrutantes scrutinio.
Accédet homo ad cor altum: *
& exaltabitur Deus.

Sagitta parvulorum factæ sunt
plaga eorum: * & infirmatæ
sunt contra eos lingua eó-
rum.

Conturbati sunt omnes qui vi-
dēbant eos: * & timuit omnis
homo.

Et

Et annunciarerunt ópera Dei: *
& facta cius intellexerunt.

Letabitur iustus in Dómino,
& sperabit in eo, * & laudabun-
tur omnes recti corde.

Antiphona. Nonne Deo subiec-
ta erit ánima mea?
Antiphona. Benedicite.

PSALMUS 65.

Iubilate Deo omnis terra, psal-
lum dicate nómini eius: *
date gloriā laudi ciui.

Dicite Deo quām terribilia sunt
ópera tua Dómine! * in multi-
tudine virtutis tua mentientur
tibi inimici tui.

Omnis terra adorēt te, & psal-
lat tibi: * psalmum dicat nomi-
ni tuo.

Venite, & vidēte ópera Dei: *
terribilia in consilijs super filios
hóminum.

Qui convérit mare in áridam,
in flumine pertransibunt pede: *
ibi lætabimur in ipso.

Qui dominat̄ in virtute sua in
æternum, oculi eius super gen-
tes respicunt: * qui exasperant
non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nos-
trum: * & audítam facite vo-
cem laudis eius,

Qui posuit ániam meam ad vi-
tam: * & non dedit in commo-
tionem pedes meos.

Quóniam probasti nos Deus: *
igne nos examinasti, sicut ex-
aminatur argéntum.

Induxisti nos in láquum, po-
suisti tribulaciones in dorso nos-
tro: * imposuisti hómines su-
per capita nostra.

Transivimus per ignem &
aquam: * & eduxisti nos in re-
frigérium.

Introibo in domum tuam in ho-
locaustis: * reddam tibi vota
mea, que distinxerunt lábia mea.
Et locutum est os meum, * in
tribulacione mea.

Holocausta medullata ófferam
tibi cum incénso ariétum: *
ófferam tibi boves cum hircis.

Venite, audite, & narrábo, om-
nes qui timētis Deum, * quanta
fecit anima mea.

Ad ipsum ore meo clamavi, *
& exaltávi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde
meo, * non exaudierit Dóminus.

Propterea exaudivit Deus, * &
atténdit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amo-
vit orationem meam, & mis-
ericordiam suam à me.

PSALMUS 67.

Exurgat Deus, & dissipé-
tur inimici ciui, * & fi-
giant qui odérunt eum, à facie
ciui.

Sicut deficit fumus, deficiant: *
sicut fluit cera à facie ignis, sic
péreant peccatóres à facie Dei.

Et iusti epuléntur, & exultent
in conspœtu Dei: * & delectén-
tur in latitia.

Cantate Deo, psalmum dicate
nómini eius: * iter facite ei, qui
ascendit super occásum: Dómi-
nus nomen illi.

Exultate in conspœtu eius, *
turbabuntur à facie eius, patris
orphanórum, & iudicis viduâ-
rum.

Deus

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitare facit unius moris in domo:

Qui edicit vinclitos in fortitudine, * similiiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris. **D**eus cum egereret in conspectu populi sui, * cum pertransiret in deserto:

Terra mota est, etenim cæli distillaverunt a facie Dei Sinae, * a facie Dei Israæl.

Pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuae: * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animælia tua habitabunt in ea: * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus, * virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: * & speciei domus dividere spolia. **S**i dormiatis inter medios clerros, penne columba deargentata, * & posteriora dorsi eius in pallore auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, nive dealbatur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: * ut quid suspicamini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem milibus multiplex, millia letantium: * Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: * acceperisti dona in hominibus:

Etenim non credentes, * inhabitat Dóminus Deum.

Benedictus Dóminus die quotidie: * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciens: * & Dómini, Dómini exitus mortis.

Veritatem Deus confringet capita inimicorum suorum: * verticem capilli perambulatum in defilis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris:

Ut intingatur pes tuus in sanguine: * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingrüssus tuos Deus, * ingrüssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Praevenérunt príncipes coniuncti psalléntibus, * in medio invenerunt tympanistrárum. In ecclésijs benedícite Deo Dómino, * de fôntibus Israëli.

Ibi Béniam adolescentulus, * in mentis excessu.

Príncipes Iuda: duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda Deus virtutis tuae: * confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Ierusalem, * tibi offérunt reges munera.

Increpa feras artundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: * ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes, que bella volunt: vénient legati ex Aegypto: *

Eto: * Aethiopia prevéniet manus eius Deo.

Regna terra, cantate Deo: * psalite Dómino:

Psalite Deo, qui ascéndit super calum cali, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci sue vocem virtutis, date gloriām Deo super Israël, * magnificētia eius, & virtus eius in nībibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtutem, & fortitudinem plebi sue, * benedictus Deus.

Antiphona. Benedicte Gentes Deum nostrum.

Per Annum. * Deus vitam mean annunciat tibi. **R**. Postuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

In Advéntu. * Egressi étaur Dóminus de loco sancto suo. **R**. Véniet ut salvet populum suum.

In Quadragésima. * Scuto circumdabit te veritas eius. **R**. Non timebis à timore nocturno.

Tempore Passiōnis. * Ne perdas cum impijs Deus animam meam. **R**. Et cum viris sanguinum vitam meam.

Tempore Paschali. Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia. **R**. Gavisi sunt discípuli, alleluia. **R**. Viso Dómino, alleluia.

Pro uno, vel pluriib⁹ Martýrib⁹ tempore Paschali. * Lætitia sempiterna super capita eorum, alleluia. **R**. Gaudium & exultationem obtinebunt, alleluia.

Exaudi nos Deus salutaris nos-

Fter, *

Pro uno Martýte extra tempus Paschale, * Magna est gloria eius in salutari tuo.

R. Gloriām & magnum decōrem impones super cum.

Pro pluriib⁹ Martýrib⁹, * Iusti autem in perpetuum vivent. **R**. Et apud Dóminum est merces eorum.

Pro Confessore Pontifice, * Tu es sacrérdos in atérnum. **R**. Secundum ordinem Melchisedech.

Pro Confessore non Pontifice, * Lex Dei eius in corde ipsius. **R**. Et non supplantabuntur gressus eius.

Pro una Sancta, * Elégit eam Deus, & preelegit eam. **R**. In tabernaculo suo habitare facit eam.

AD LAUDES.

Antiphona. Amplius lava me Dómine ab iniustitia mea.

Psalmus. Miserere, 59.

Antiphona. Te decet.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: * et tibi redéetur votum in Ierusalim.

Exaudi oratiōnem meam: * ad te omnis caro véniet. Verba iniqūorum prævaluerunt super nos: * & in peccatibus nostris tu propitiaberis.

Béatus, quem elegisti, & assumpisti: * inhabitabit in atris tuis.

Replébimur in bonis domus tuis: * sanctum est templum tuum, mirabile in aquirere.

Exaudi nos Deus salutaris nos-

FERIA QUARTA AD LAUDES.

ter, * spes ómnium finium ter-
rae, & in mari longe.

Préparans montes in virtute
tua, accinctus poténtia: * qui
conturbas profundum maris, so-
num fléctuim eius.

Turbabuntur gentes, & timé-
bunt qui hábitant terminos: *
signis tuis: * exiit matutini &
vespere delectabí.

Visitasti terram, & inebriasti
eam: * multiplicasti locupletare
eam.

Flumen Dei repletum est aquis,
parasti cibum illorum: * quo-
niā ita est præparatio eius.

Rivos eius inebria, multiplicata
genimina eius: * in stílicidij
eius latábitur gérminans.

Benedíces corona anni benigni-
tatis tua: * & campi tui reple-
buntur ubertate.

Pinguescens speciosa desériti: *
& exultatione colles accingén-
tur.

Induti sunt arietes óvium, &
valles abundabunt frumento: *
clamabunt, etenim hymnum dic-
cent.

Antiphona. Te decet hymnus
Deus in Sion.

Antiphona. Lábia mea laudá-
bunt te in vita mea, Deus
meus.

Psalmus. Deus Deus meus *
ad tc. 18.

Antiphona. Dóminus iudicabit.

CANTICUM ANNA.

i. Reg. 2.

Exultávit cor meum in Dó-
mino, * & exaltatum est
cornu in meo:

Dilatatum est os meum super
inimicos meos: * quia lætata
sum in salutari tuo.

Non est sanctus, ut est Dómi-
nus: neque enim est alijs extra
te, * & non est fortis sicut Deus
noster.

Nolite multiplicare loqui subli-
mia, * gloriantes:

Recedant vétera de ore vestro:
quia Deus scientiarum, Dómi-
nus est, * & ipsi præparantur
cogitationes.

Arcus fortium superáptus est, *
& infirmi accincti sunt róbore.

Repleti prius, pro páribus se-
locavérunt: * & famelici saturá-
ti sunt,

Donec stérilis péperit plúri-
mos: * & quæ multos habébat
filios, infirmata est.

Dóminus mortificat & vivifi-
cat, * deducit ad inferos & re-
ducit.

Dóminus páuperem facit & di-
dat, * humiliat & subélvat.

Suscitat de pálvore egénum, * &
de stercore elevat pauperem:

Ut sédeat cum principibus, *
& sólum glória téneat.

Dómini eniā sunt cardines ter-
rae, * & pónit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum ser-
vábit, & impij in tenebris con-
ticéscunt: * quia non in fortitu-
dine sua roborabít vir.

Dóminus formidabunt adver-
sarij eius: * & super ipso in ca-
lis tonabít.

Dóminus iudicabit fines Terræ,
& dabit imperium regi suo, *
& sublimabít cornu Christi
sui.

An-

FERIA QUARTA AD LAUDES.

83

Antiphona. Dóminus iudicabit
fines terre.

Antiphona. Celi celórum lau-
dáte Deum.

Psalmus. Laudáte Dóminum
de calis. 20.

CAPITULUM. Rom. 13. d

NOX præcessit, dies autem
appropinquavit. Abiici-
mus ergo opera tenebrarum, &
induámur arma lucis. Sicut in
die honeste ambulémus.

HYMNE.

NOX, & tenébræ, & níbila,
Confusa mundi & turbida:
Lux intrat, albescit polus:
Christus venit: discéde.

Celigo terra scinditur
Percussa solis spiculo,
Rebusque iam color reddit,
Vultu nitens sideris.

Te, Christe, solum nōvimus,
Te mente pura & simplici,
Flendo, & canendo, quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fúcia illata,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu vera lux celéstium,
Vultu sereno illuminá.

Deo Patri sit glória,
Etsique soli Filio,
Cum Spíritu Paracílio,
Nunc, & per omne sǽculum.

Amen.

y. Repleti sumus manè misericordia tua. **Exultávimus,** &
delectati sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.
De manu ómnium qui odérunt
nos, libera nos Dómine.

Preces quando dicitur habé-
tur suprà in secunda Fériâ. 62.

FERIA QUINTA
Ad Matutinum.

Invitatórium. Dóminus, qui
fecit nos, * Venite adorémus.

Psalmus. Venite, exultémus. 2.

HYMNE.

NOX atra rerum cóntegit
Terra colores ómnium:
Nos confitentes póscoimus
Te, iuste index cordium.

Ut auferas piacula,
Sordésque mentis áblus;
Donésque, Christe, gratiam,
Ut arceantur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia,
Obscura gesti tollere,
Et te, Redémptor, quæ-
tere.

Repelle tu caliginem
Intrínsecus quām máxime;
Ut in beato gáudeat
Se collocári lumine.

Prasta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paracílio
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

Antiphona. Dómine Deus.
Tempore Paschálî, Antiphona.
Alleluia.

PSALMUS 68.

SAlvum me fac Deus: *
quóniam intravérunt aquæ
usque ad ánima meam.
Infixus sum in limo profundi: *
& non est substântia.

Veni in altitudinem maris: *
& tempéstas demerít me.

Laborávi clamans, rauçæ factæ
sunt fauces meæ: * defecérunt
ocu-

F 2

óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniustè: * que non rápiui, tunc exolvébam.

Deus tu scis insipientiam meam: * & delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui exceptant te Dómine, * Dómine virtutum.

Non confundantur super me * qui querunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustinui opprobrium: * opéruit confitio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, * & peregrinus filiis matris meae.

Quóniam zelus domini tuae comedit me: * & opprobria exprobrantium tibi, cedidérunt super me.

Et opérum in ieiunio animam meam: * & factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium: * & factus sum illis in parabolam.

Adversum me loquebantur qui sedebant in porta: * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò orationem meam ad te Dómine: * tempus beneplaciti Deus.

In multitudine misericordia tua exaudi me, * in veritate salutis tue:

Erige me de luto, ut non infi-

gar: * libera me ab ijs, qui odérunt me, & de profundis aquarum.

Non me demergat tempéstas aqua, neque absorbeat me profundum: * neque urgeat super me pútens os suum.

Exaudi me Dómine, quóniam benigna est misericordia tua: * secundum multitúdinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avérta faciem tuam à píero tuo: * quóniam trábulos, velóciter exaudi me.

Inténde ánimam meæ, & libera eam: * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improprium meum, & confusione meam, * & reverentiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me, * improprium expectavit cor meum, & misériam.

Et sustinui qui simul contristáretur, & non fuit: * & qui consoláretur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * & in siti mea potaverunt me acéto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in láqueo, * & in retributio- nes, & in scándalum.

Obscuréntur óculi eorum ne videant: * & dorsum eorum semper incurva.

Effundé super eos iram tuam: * & furor ira tua comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum desécta: * & in tabernaculis eorum non sit qui inhabet.

Quó-

Quóniam quem tu percessisti, persecuti sunt: * & super dolorem vúlnerum meorum addidérent.

Appónit iniquitatem super iniquitatem cōrum: * & non intrent in iustitiam tuam.

Delicátorum de libro vivētum: * & cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper & dolens: * salus tua Deus suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum canticō: * & magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vitulum novellum: * cornua producētum & ungulas.

Videant pauperes & letentur: * quárrete Deum, & vivot ánimā vestra:

Quóniam exaudiuit páuperes Dóminus: * & viñtos suos non despexit.

Laudent illum cali & terra, * mare, & ómnia reptilia in eis.

Quóniam Deus salvam faciet Sion: * & adificabuntur civitátes Iuda.

Et inhabitábunt ibi, * & hereditate acquirent eam.

Et semen servórum eius possidébit eam, * & qui diligunt nōmen eius, habitabunt in ea.

Duis in adiutorium meum inténde: * Dómine ad adiuvandum me festina.

Confundantur & reveréantur, * qui querunt ánimam meam:

Avertantur retrorsum, & erubescant, * qui volunt mihi mala:

In te confirmatus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantatio mea semper: * tanquam prodigiū factus sum multis: & tu adiutor fortis.

Repleat̄ os meum laude, ut cantem gloriā tuam: * tota die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore se-
necutus: * cum defecerit virtus
mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: * & qui custodiabant ani-
mam meam, consilium fecerunt
in unum,

Dicentes: Deus dereliquit eum,
persequimini, & comprehendite
eum: * quia non est qui eri-
piat.

Deus ne elongabis a me: * Deus
meus in auxilium meum res-
picere.

Confundantur, & deficiant de-
trahentes animae meae: * ope-
riantur confusione, & pudore
qui querunt mala mihi.

Igo autem semper sperabo: *
& adjiciam super omnem lau-
dem tuam.

Os meum annunciatum iusti-
tiam tuam: * tota die salutare
tuum.

Quoniam non cognovit littera-
turam, introibo in potentias Do-
mini: * Dominus memorabor
iustitiae tuae solius.

Deus docuisti me a iuventute
mea: * & usque nunc prouun-
ciabo mirabilis tua.

Et usque in senectatem & se-
nium: * Deus ne derelinquas
me,

Donec annunciem brachium
tuum * generationi omni, qua
ventura est:

Potentiam tuam, & iustitiam
tuam Deus usque in altissima,
qua fecisti magna: * Deus
quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribu-
lationes multas, & malas: &

conversus vivificasti me: * &
de abyssis terra iterum redu-
xisti me:

Multiplicasti magnificientiam
tuam: * & conversus consolau-
tus es me.

Nam & ego confitebor tibi in
vasis psalmi veritatem tuam: *
Deus psallam tibi in cithara,
sanctus Israël.

Exultabunt labia mea cum can-
taveris tibi: * & anima mea,
quam redemisti.
Sed & lingua mea tota die me-
ditabitur iustitiam tuam: * cum
confisi & reveriti fuerint qui
querunt mala mihi.

PSALMUS 71.

Deus iudicium tuum regi-
da: * & iustitiam tuam
filio regis:

Iudicare populum tuum in ius-
titia, * & pauperes tuos in iu-
dicio.

Suscipiant montes pacem po-
pulo: * & colles iustitiam.

Iudicabis pauperes populi, &
salvos facies filios pauperum: *
& humiliabis calumniatorem.

Et permanebit cum sole, & ante
lunam, * in generatione &
generationem.

Descendet sicut pluvia in vel-
lus: * & sicut stilicidia stillan-
tia super terram.

Orietur in diebus eius iustitia,
& abundantia pacis: * donec
austeratur luna.

Et dominabitur a mari usque
ad mare: * & a flumine usque
ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Aethio-

pes: *

PSALMUS 72.

Quam bonus Israël Deus *
his, qui recto sunt corde!
Mei autem penè moti sunt pe-
des: * penè effusi sunt gressus
mei.

Quia zelavi super iniquos, *
pacem peccatorum videns.

Quia non est respactus morti
corum: * & firmamentum in
plaga eorum.

In labore hominum non sunt, *
& cum hominibus non flagella-
buntur;

Ideo tenuit eos supérbia, *
operti sunt iniquitate & impie-
tate sua.

Rodij quasi ex ádipe iniquitas
eorum: * transierunt in affec-
tum cordis.

Cogitaverunt, & locuti sunt
nequitiam: * iniquitatem in ex-
celso locuti sunt.

Posuerunt in caelum os suum: *
& lingua eorum transit in
terra.

Ideo convertetur populus meus
hic: * & dies pleni invenientur
in eis.

Et dixerunt: Quomodo scit
Deus, * & si est scientia in ex-
celso?

Ecce ipsi peccatores, & abun-
dantes in saeculo, * obtinuerunt
divitias.

Et dixi: Ergo sine causa iustifi-
cavi cor meum, * & lavi inter
innocentes manus meas:

Et fui flagellatus tota die, * &
castigatio mea in matutino.

Antiphona. Esto mihi Dómine
in Deum protéctorem.
Antiphona. Liberasti virgam.

Existimabam ut cognoscerem
hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in sanctuarium
Dei: * & intellegam in novissi-
mis eorum.

Venit tamen propter dolos po-
stuisti eis: * decicisti eos dum
allevarentur.

Quomodo facti sunt in desolati-
onem, subito defecerunt: * perie-
runt propter iniquitatem suam.
Velut somnium surgentium Do-
mine, * in civitate tua imagin-
inem ipsorum ad nihilum re-
diges.

Quia inflammatum est cor
meum, & renes mei commu-
tati sunt: * & ego ad nihilum
redactus sum, & nescivi.

Ut iumentum factus sum apud
te: * & ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram
meam: & in voluntate tua de-
dixisti me, * & cum gloria sus-
cepisti me.

Quid enim mihi est in celo? *
& à te quid vólu super terram?
Defecit caro mea, & cor meum:
Deus cordis mei, & pars mea
Deus in eternum.

Quia ecce, qui clóngant se à te,
peribunt: * perdidisti omnes,
qui formicant abs te.

Mibi autem adhádere Deo bo-
num est: * pónere in Domino
Deo spem meam:

Ut annuncias omnes predica-
tiones tuas, * in portis filia
Sion.

PSALMUS 73.

Ut quid Deus repulisti in
finem: * iratus est furor
tuus super oves pascue tuae?

Memor esto congregatiōnis
tuæ, * quam possedisti ab ini-
tio.

Redemisti virginem hereditati
tua: * mons Sion, in quo ha-
bitasti in eo.

Leua manus tuas in superbias
eórum in finem: * quanta
malignatús est inimicus in
sancto!

Et gloriari sunt qui odérunt te: *
in medio solemitati tuae.

Posuerunt signa sua, signa: *
& non cognoverunt sicut in
exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securi-
bus excidérunt ianuas eius in
idipsum: * in securi, & áscia
delecerunt eam.

Incendérunt igni Sanctuarium
tuum: * in terra polluerunt ta-
bernaculum nómini tui.

Dixerunt in corde suo cognatio
eórum simul: * qui scere faci-
mus omnes dies festos Dei à terra.
Signa nostra non vidimus, iam
non est prophéta: * & nos non
cognoscet amplius.

Usquequā Deus improverabit
inimicus: * irritat adversarius
nomen tuum in finem?

Ut quid avérteris manu tuam,
& dexteram tuam, * de medio
sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante
sēcula: * operatus est salutem
in medio terra.

Tu confirmasti in virtute tua
mare: * contribulasti capita
dracónum in aqua.

Tu confregisti capita dracónis: *
decidisti eum escam populi
Æthiopum.

Tu

Tu dirupisti fontes, & torré-
tes: * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: *
tu fabricatus es auroram & so-
lem.

Tu fecisti omnes términos ter-
re: * astétem & ver tu plas-
masti ea.

Memor esto huius, inimicus
improperavit Dómino: * & po-
pulus insipiens incitavit nomen
tuum.

Ne tradas béstias animas con-
fitentes tibi, * & animas pau-
perum tuorum ne obliscaris
in finem.

Respice in testamentum tuum: *
quia repli sunt, qui obscurati
sunt terra dómibus iniqui-
tatum.

Ne tradas béstias animas con-
fusis: * pauper & inops lauda-
bunt nomen tuum.

Exurge Deus, iudica causam
tuam: * memor esto impro-
riorum tuorum, eórum qua ab
insípiente sunt tota die.

Ne obliscaris voces inimicorum
tuorum: * superbia eórum,
qui te odérunt, ascéndit sem-
per.

Antiphona. Liberasti virginem
hereditatis tuae.

Antiphona. Et invocabimus.

PSALMUS 74.

Confitebimur tibi Deus: *
confitebimur, & invoca-
bimus nomen tuum.

Narrábilis mirabilis tua: *
cum accipero tempus, ego ius-
titias iudicabo.

Liquefacta est terra, & omnes

qui habitant in ea: * ego con-
firmavi columnas eius.

Dixi iniquis: Nolite iniqué áge-
re: * & delinquéntibus: Nolite
exaltare cornu:

Nolite extollere in altum cor-
nu vestrum: * nolite loqui ad-
versus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque
ab Occidente, neque à désertis
móntibus: * quóniam Deus iu-
dex est.

Hunc humiliat, & hunc exál-
tat: * quia calix in manu Dó-
mini vini meri plenus misto.

Et inclinavít ex hoc in hoc: ve-
runtamen fax eius non est ex-
ininita: * bibent omnes pecca-
tóres terrae.

Ego autem annunciaró in sé-
culum: * cantabo Deo Iacob.

E omnia cóntra peccatórum
confringam: * & exaltabuntur
cóntra iusti.

PSALMUS 75.

Nottus in Iudaea Deus: * in
Israél magnum nomen
eius.

Et factus est in pace locus eius: *
& habitat in Sion.

Ibi confrégit poténtias á-
rcuum, * scutum, gladium, &
bellum.

Illuminans tu mirabiliter à mó-
ntibus æternis: * turbati sunt
omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: *
& nihil invenérunt omnes viri
diutiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Ia-
cob * dormitaverunt qui ascen-
derunt equos.

Tu

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De calo auditum fecisti iudicium: * terra tremuit & quievit, Cum exurgeter in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes manus tuos terrena.

Quoniā cogitatio hominis confitebitur tibi: * & reliqua cogitationis diem festum agent tibi. Vovete, & redite Dōmino Deo vestro: * omnes qui in circuitu eius affertis minera.

Terribili & ei qui auferit spiritum principum, * terribili apud reges terrae.

Antiphona. Et invocabimus nomen tuum Dōmine.

Antiphona. Tu es Deus.

PSALMUS 76.

Voce mea ad Dōminum clamavi: * voce mea ad Deum, & intēndit mihi.

In die tribulatiōnis mea Deum exquisivi, mānibus meis nocte contra eum: * & non sum deceptus.

Rēnūti consolari anima mea, * memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit sp̄ritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei: * turbatus sum, & non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos: * & annos aeternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo, * & exercitabar, & scopēbam sp̄ritum meum. Numquid in aeternum projectet Deus: * aut non apponet ut complacitor sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscondet, * a generatiōne in generatiōnem?

Aut obliviscetur misereri Deus: * aut continebit in ira sua misericordias suas?

Et dixi. Nunc coopi: * hēc mutatio dexteræ Excelsi.

Memor fui operum Dōmini: * qui memor ero ab initio mirabilium tuorum,

Et meditabor in omnibus operibus tuis: * & in adinventionibus tuis exercabor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam: * redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Iacob, & Ioseph.

Vidērunt te aquae Deus, vidērunt te aquae: * & timērunt, & turbatæ sunt abyssi.

Multitudiō sōnitus aquarum: * vocem dedrunt nubes.

Et enim sagitta tua trāscunt: * vox tuorū tui in rota.

Illuxerunt corticationes tuae orbis terræ: * commōta est, & contrāmī terra.

In mari via tua, & sémitæ tuae in aquis multis: * & vestigia tua non cognoscuntur.

Deduxisti sicut oves populum tuum, * in manu Moysi & Aaron.

PSAHMUS 77.
Attendite popule meus legem meam: * inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Apé-

FERIA QUINTA AD MATUTINUM.

91

Apérīam parabolis os meum: * loquar propositiones ab initio.

Quanta audīvimus & cognōvimus ea: * & patres nostri narravērunt nobis.

Non sunt occultata à filiis eorum, * in generatiōne altera.

Narrantes laudes Dōmini, & virtutes eius, * & mirabilia eius quæ fecit.

Et suscītavit testimoniū in Iacob: * & legem pōsuit in Israēl.

Quanta mandāvit pātribus nostris nota facere ea filiis suis: * ut cognōscat generatiōne altera.

Filiū qui nascēntur, & exurgēnt, * & narrābunt filiis suis,

Ut ponant in Deo spēm suam, & non oblīscantur op̄erū Dei: * & mandāta eius exquirant:

Ne fiant sicut patres eorum: * generatiōne prava & exāspersi.

Generatiōne, qua non dixēt cor suum: * & non est crēdūtus cum Deo sp̄ritus eius.

Filiū Ephrem intendentes & mitentes arcum: * convērsi sunt in die belli.

Non custodiērunt testamētū Dei: * & in lege eius noluerunt ambulare.

Et oblitū sunt beneficiorū eius, * & mirabilium eius quae ostendit eis.

Coram pātribus eorum fecit mirabilia in terra Aegypti, * in campo Tāco.

Interrupit mare, & perdixit eos: * & stātuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diēi: *

& tota nocte in illuminatiōne ignis.

Interrupit petram in erēmo: * & adauavit eos velut in abysso multa.

Et edidūt aquam de petra: * & deduxit tamquam flūmita aquas.

Et apposuērunt adiuc peccare ei: * in iram excitavērunt Excelsum in iniquōso.

Et tentavērunt Deum in cōdībus suis: * ut pēteret escas animabūs suis.

Et malū locūtū sunt de Deo: * dixērunt: Numquid pōterit Deus parāre mensam in deserto?

Quoniā percūssit petram, & fluxerunt aquæ, * & torrentes inundāverunt.

Numquid & panem pōterit dare, * aut parāre mensam populo suo?

Ideō audīvit Dōminus, & dislūtit: * & ignis accēnsus est in Iacob, & ira ascēdit in Israēl:

Quia non credidērunt in Deo, * nec speravērunt in salutāri eius:

Et mandāvit nūbibus dēsper, * & iānus cāli apērūt.

Et pluit illis manna ad manducādū, * & panem cāli dedit eis.

Panem Angelōrum manducāvit homo: * cibāria misit eis in abundātiā.

Trānstulit austrum de cālo: * & indīxit in virtute sua Aſtūcum.

Et pluit super eos sicut pūlverem carnēs: * & sicut arēnam maris volatilia penūtā.

Et cēcidērunt in mēdīo castrōrum

rum eorum: * circa tabernacula eorum.
Et manducaverunt & saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis: * non sunt frudari a desiderio suo.
Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum: * & ira Dei ascendit super eos.
Et occidit pingues cōrūm, * & elec̄t̄os Israēl impedit.
In omnibus his peccaverunt adhuc: * & non crediderunt in mirabilis eius.
Et defecerunt in vanitate dies eorum: * & anni eorum cum festinatione.
Cum occideret eos, quererābant eum: * & revertebāntur, & diliculō veniebāt ad eum.
Et rememorāti sunt quia Deus adiutor est eorum: * & Deus excelsus redēmptor eorum est.
Et dilexerunt eum in ore suo, * & lingua sua mentiti sunt ei:
Cor autem eorum non erat rectum cum eo: * nec fidēles habiti sunt in testamento eius.
Ipse autem est misericors, & propius fiet peccatis eorum: * & non disperdet eos.
Et abundavit ut avērteret iram suam: * & non accēdit omnem iram suam.
Et recordatus est quia caro sunt: * sp̄ritus vadens, & non rēdiens.
Quoties exacerbaverunt eum in deserto, * in iram concitativerunt eum in inaquōso:
Et conversi sunt, & tentaverunt Deum: * & sanctum Israēl exacerbaverunt.

Ics: *

Nonsunt recordati manus eius, * die qua redēmit eos de manu tribulantis,
Sicut posuit in Aegypto signa sua, * & prodigia sua in campo Taneos.
Et convertit in sanguinem flūmina eorum, * & imbræ eorum, ne biberent.
Misit in eos coenonymiam, & comēdit eos: * & ranam, & disperdiēdit eos.
Et dedit ærigni fructus eorum: * & labores eorum locusta.
Et occidit in grāndine vīnas eorum: * & moros eorum in pruina.
Et trādidit grāndini iumenta eorum: * & possessionem eorum igni.
Misit in eos iram indignationis sue, * indignationem, & iram, & tribulationem: immissiones per angelos malos.
Viam fecit sc̄mita ira sua: non pepērit à morte animabūs eorum: * & iumenta eorum in morte conclusit.
Et percussit omne primogenitum in terra Aegypti: * primicias omnis laboris eorum in tabernaculo Chan.
Et absulit sicut oves pōpulum suum: * & perdixit eos tamquam gregem in deserto.
Et deduxit eos in spe, & non timuerunt: * & inimicos eorum op̄erūt mare.
Et induxit eos in montem sanctificationis suæ, * montem, quem acquisivit dextera eius.
Et elecit a facie eorum Gen-

tes: * & sorte divisit eis terram in funculo distributionis:
Et habitare fecit in tabernaculo eorum * tribus Israēl.
Et tentaverunt, & exacerbaverunt Deum excēsum: * & testimonia eius non custodiērunt.
Et avertirunt se, & non servaverunt paclum: * quemadmodum patres eorum, conversi sunt in arcum pravum.
In iram concitativerunt eum in collibus suis: * & in sculptilis suis ad amulatōnem eum provocaverunt.
Auditiv Deus, & sprebit: * ad nihilum red̄git valde Israēl.
Et repulit tabernaculum Silo, * tabernaculum suum, ubi habitavit in hominibus.
Et trādidit in captivitatem virtutēm eorum: * & pulchritudinem eorum in manus inimici.
Et conclusit in glādio pōpulum suum: * & hereditatē suam sprebit.
Ilūvenes eorum comēdit ignis: * & virgines eorum non sunt lamentatae.
**S
Et excitatus est tamquam dōmiens Dōminus, * tamquam potens crupalatus a vino.
Et percussit inimicos suos in posteriora: * opprōrium semipētūm dedit illis.
Et repulit tabernaculum Ioseph: * & tribum Ephraim non elegit.**

PSALMUS 73.

Deus venerunt Gentes in hereditatē tuam, polluerunt templum sanctū tuū: * posuerunt Ierusalem in pomōrum custodiām.
Posuerunt morticīna servōrum tuōrum, escas volatilibus cæli: * carnes sanctōrum tuōrum bētij terræ.
Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Ierusalē: * & non erat qui se peliret.
Facti sumus opprōrium vicini nostri: * subsannatio & illatio his, qui in circuitu nostro sunt.
Usquequā Dōmine irascēris in finem: * accendētur velut ignis zelus tuus?
Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non novērunt: * & in regna, quæ nomen tuum non invocaverunt:

Quia

Qui comedérunt Jacob: * & locum eius desoláverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, citò anticípent nos misericordia tua: * quia pauperes facti sumus nímis.

Adiua nos Deus salutaris noster: & propter gloriā nominis tui Domine libera nos: * & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eorum? * & innocescat in natióniis coram oculis nostris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est: * intróeat in conspectu tuo gémitus comeditórum.

Secundum magnitudinem brachii tui, * posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in simu eorum: * impérium ipsorum, quod exprobráverunt tibi Domine.

Nos autem populus tuus, & oves pascue tuae, * confitebimur tibi in sǽculum:

In generatiōnem & generatiōnem * annunciamus laudem tuam.

PSALMUS 79.

Qui regis Isræl, intende: * qui deducis velut ovem Ioseph.

Qui sedes super cherubim, * manifestare coram Ephraim, Béniamin, & Manassé.

Exulta potentiā tuam, & ve- ni, * ut salvos facias nos.

Deus convérte nos: * & ostende faciem tuam, & salvi érimus.

Domine Deus virtutum, * quoisque irascéris super oratiōnem servi tuū?

Cibabis nos pane lacrymārum: * & potum dabis nobis in lacrymis in mensira?

Posuisti nos in contradic̄tione nemicis nostris: * & iniunici nostri subsannavérunt nos.

Deus virtutum convérte nos: * & ostende faciem tuam, & salvi érimus.

Vineam de Aegypto transtulisti: * cecisti Gentes, & plantasti can.

Dux itineris suisti in conspectu eius: * plantasti radices eius, & implèvit terram.

Opertuit montes umbra eius: * & arbústa eius cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * & usque ad flumen propágines eius.

Ut quid destruxisti maceriam eius: * & vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * & singuláris férus depás tus est eam.

Deus virtutum convértere: * respice de cælo, & vide, & ví sita vineam istam.

Et perfice eam, quam plantávit déxtera tua: * & super filium hóminis, quem confirmasti tibi.

Incénsa igni, & suffossa * ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum déx-

déxtera tua: * & super filium hóminis, quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te, vivificabis nos: * & nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum convérte nos: * & ostende faciem tuam, & salvi érimus.

Antiphona. Propítius esto pecatósis nostris Dómine.

Per Annum, y. Gaudébunt lábia mea, cùm cantávero tibi.

R. Et ánima mea, quam rede misti.

In Advéntu, y. Ex Sion spécies decóriss eius. **R**. Deus noster maniféstě véni.

In Quadragesima, y. Ipse liberávit me de láqueo venántium. **R**. Et à verbo áspero.

Tempore Passiōnis, y. Erue à framea Deus ánimam meam. **R**. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali, Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia.

Surréxit Dóminus de sepulcro, alleluia, alleluia.

Qui pro nobis pependit in ligno, alleluia.

Pro uno, vel pluribus Martýribus tempore Paschali, y. Sancti & iusti in Dómino gaudete, alleluia.

Vos elégit Deus in hereditatē sibi, alleluia.

Pro uno Martyre extra tempus Paschale, y. Glória & honore coronásti eum Dómino.

Et constituisti eum super ópera mánuum tuarum.

Pro pluribus Martýribus y.

Letámini in Dómino, & exul-

tate iusti. **R**. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, & non Pontifice, y. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.

R. Stolam gloriæ induit eum.

Pro una Sancta, y. Spécie tua, & pulchritudine tua. **R**. Inténde, & prósperè procéde, & regna.

AD LAUDES,

Antiphona. Tibi soli peccávi, Dómine miserere mei. **Psalmus.** Misericórdia. **s. 9.**

Antiphona. Dómine.

PSALMUS 29.

Domine, refugium fac tus es nobis: * à generatione in generationem.

Priusquam montes fierent, aut formaréetur terra, & orbis: * à século & usque in séculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humiliatārem: * & dixisti: Convertímini filij hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestéma, que praterit,

Et custódia in nocte, * que pro nihilo habéntur, eorum an ni erunt.

Manè sicut herba tráneat, manè flóreat, & tráneat: * vespere décidat, indúret, & arécat.

Qui defécimus in ira tua, * & in furore tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in conspéciu tuo: * sǽculum nos trum

trum in illuminatione vultus
tui.

Quoniam omnes dies nostri de-
fecerunt: * & in ira tua defe-
cimus.

Anni nostri sicut aranea medi-
tabuntur: * dies annorum nos-
trorum in ipsis, septuaginta
anni.

Sicut autem in potentatibus octo-
giunta anni: * & amplius eorum,
labor & dolor.

Quoniam supervenit mansuetu-
do: * & corripientur.

Quis novit potestatem irae tue:
* & præ timore tuo iram tuam di-
numerare?

Dexteram tuam sic notam
fac: * & eruditos corde in sa-
pientia.

Converte Dómine usque
quò: * & deprecabilis esto su-
per servos tuos.

Repleti sumus manè misericór-
dia tua: * & exultavimus, &
delecati sumus omnibus diébus
nostris.

Lætati sumus pro diébus, qui-
bus nos humiliasti: * annis,
quibus vidi mus mala.

Réspice in servos tuos, & in
opera tua: * & dirige filios
eorum.

Et sit splendor Dómini Dei
nostrí super nos, & opera má-
num nostrárum dirige super
nos: * & opus manuum nostra-
rum dirige.

Antiphona. Dómine refugium
factus es nobis.

Antiphona. In matutinis medi-
tabor in te, **Psalmus** Deus Deus
meus * ad te. 18.

Antiphona. Cantémus.

CANTICUM MOysi.

Exodi 15.

Cantémus Dómino gloriósè
enim magnificátus est, *
equum & ascensorem deiecit in
mare.

Fortitudine mea, & laus mea Dó-
minus, * & factus est mihi in
salutem:

Iste Deus meus, & glorificábo
eum: * Deus patris mei, & exal-
tabo eum.

Domínus quasi vir pugnátor,
Omnipotens nomen eius. * Cur-
rus Pharaonis & exérctum eius
proiecit in mare:

Electi principes eius submersi
sunt in mari Rubro. * Abyssi
operuerunt eos, descendént
in profundum quasi la-
pis.

Dextera tua Dómine magnifica-
ta est in fortitudine: dextera tua,
Dómine, percussit inimicum. *
Et in multitudine glóriæ tua de-
posuisti adversarios tuos:

Misisti iram tuam, quæ devo-
ravit eos sicut stipulam. * Et in
spiritu furoris tui congregáte
sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregá-
tæ sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus: Pérsequar &
comprehéndam, * dividam spó-
lia, implébitur anima mea:

Evaginábo gládium meum, *
interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, & opéravit
eos mare: * submersi sunt qua-
si plumbum in aqua veheménti-
bus.

Quis

Quis similis tui in fortibus Dó-
mine? * quis similis tui, magni-
ficus in sanctitate, terribilis atque
laudabilis, faciens mirabiliā?

Extendisti manum tuam, & de-
vorávit eos terra. * Dux fuisti
in misericordia tua populo quem
redemisti:

Et portásti eum in fortitudine
tua, * ad habitaculum sanctum
tuum.

Ascendérunt populi, & iráti
sunt: * dolores obtinérunt ha-
bitatores Philistijm.

Tunc conturbati sunt príncipes
Edom, robustos Moab obtinuit
tremor: * obriguént omnes
habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido &
pavor, * in magnitudine brachij
tui:

Fiant immobiles quasi lapis, do-
nec pertráneat populus tuus
Dómine, * donec pertráneat
populus tuus iste, quem posse-
disti.

Introduces eos, & plantabis in
monte hereditati tuae, * firmis-
simó habitatculo tuo quod ope-
ratus es Dómine:

Sanctuarium tuum Dómine,
quod firnavérunt manus tuae. *
Dóminus regnabit in aeternum
& ultra.

Ingréssus est enim equus Phá-
rao cum curribus & equitibus
eius in mare: * & redxit super
eos Dóminus aquas maris:

Fili autem Israél ambuláverunt
per siccum * in medio eius.

Antiphona. Cantémus Dómino
gloriósè.

Antiphona. In sanctis eius lau-

dare Deum. **Psalmus.** Laudáte
Dóminum de celis. 20.

CAPITULUM. Rom. 13. d

Nox präcessit, dies autem
appropinquavit. Abiciá-
mus ergo ópera tenebrarum, &
induámur arma lucis. Sicut in
die honeste ambulémus.

HYMNUS.

LUX ecce surgit áurea:
Pallens facessat cæcitas,
Quæ nosmet in präcepsum dū
Errore traxit dévio.

Hac lux serénum confrat,
Puroisque nos prästet sibi:
Nihil loquámur stibdom:
Volvamus obscurum nihil.

Sic tota decítrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculi peccent lúbrici,
Ne noxa corpus inquiet.

Speculátor adstas desuper,
Qui nos diébus omnibus,
Actusque nostros p्रospicit
A luce prima in vésperum.
Deo Patri sit glória,

Etsiisque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

¶ Repleti sumus manè miser-
icordia tua. **E**xultavimus,
& delecati sumus.

Ad Benedictus Antiphona.
In sanctitate serviámus Dómi-
no, & liberábit nos ab inimicis
nostris.

Preces quando dicenda sunt,
habentur supra in ij. Fíria. 62.

FERIA SEXTA

Ad Matutinum.
Invítatórium. Adorémus Dó-
mi-

G